

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. B.

przeciwko Burmistrzowi Miasta N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 stycznia 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 27 września 2007 r.,

sygn. akt VI ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 17 marca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z 22 listopada 2004 r. nadaną w urzędzie pocztowym w dniu 29 marca 2005 r. Sąd wskazał w uzasadnieniu postanowienia, że powód zażądał uzasadnienia wyroku w dniu 4 marca 2005 r., po upływie terminu tygodniowego określonego w art. 369 § 2 k.p.c. W takiej sytuacji termin dwutygodniowy do wniesienia apelacji biegł – zgodnie z tym przepisem - od dnia w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia wyroku, tj. od 29 listopada 2004 r.

Powód, po doręczeniu mu odpisu postanowienia z 24 marca 2006 r. wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego, w którym wnosił m.in. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Sąd Apelacyjny odrzucił to zażalenie postanowieniem z 12 kwietnia 2006 r., ze względu na ustawowe ograniczenie powoda niebędącego radcą prawnym lub

adwokatem do czynności w postępowaniu przed Sadem Najwyższym (art. 87¹ k.p.c.). Postanowienie to zostało doręczone powodowi osobiście w dniu 28 kwietnia 2006 r.

Ponowny wniosek o ustanowienie przez Sąd pełnomocnika z urzędu powód złożył w urzędzie pocztowym w dniu 8 maja 2006 r. Postanowieniem z 10 maja 2006 r. wniosek został rozpoznany i uwzględniony, a 16 maja 2006 r. roku Sąd Apelacyjny został powiadomiony przez Okręgową Radę Adwokacką o wyznaczeniu pełnomocnika adw. P. J. Zawiadomienie zawierało adres kancelarii adwokackiej. Następnie powód reprezentowany już przez pełnomocnika złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem (o odrzuceniu apelacji) z 12 kwietnia 2006 r. Po rozpoznaniu tej skargi Sąd Apelacyjny postanowieniem z 14 czerwca 2007 r. uchylił zaskarżone postanowienie. W dniu 29 sierpnia 2007 r. pełnomocnik z urzędu złożył wniosek o wydanie odpisu tegoż postanowienia oraz kserokopii uzasadnienia i pokwitował odbiór tych dokumentów.

Sąd Apelacyjny w dniu 27 września 2007 r. na posiedzeniu niejawnym postanowił odrzucić zażalenie powoda na postanowienie z 17 marca 2006 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji ponownie wskazując na uchybienie ustawowego wymogu reprezentacji strony przez adwokata lub radcę prawnego. W uzasadnieniu przytoczono przepisy art. 370 w zw. z art. 397 § 2 i 398²¹ k.p.c. Postanowienie to zostało doręczone i zaskarżone zażaleniem, przedstawionym wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

Skarżący wywodzi, że z ustanowieniem pełnomocnika i uchyleniem postanowienia z 12 kwietnia 2006 r. wiązał się obowiązek Sądu Apelacyjnego doręczenia pełnomocnikowi odpisu postanowienia z 17 marca 2006 r. o odrzuceniu apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 118 k.p.c. rozstrzyga skutki ustanowienia pełnomocnika dla strony kosztów sądowych, stanowiąc o jego równoznaczności z udzieleniem pełnomocnictwa procesowego. Oznacza to zrównanie praw i obowiązków pełnomocników – bez względu na podstawę ich uczestnictwa w sprawie i stanowi argument w rozstrzygnięciu skutków dotychczasowych czynności procesowych. W szczególności wydając na posiedzeniu niejawnym postanowienie o odrzuceniu apelacji strony, jako spóźnionej, Sąd Apelacyjny doręczył jego odpis m.in. powodowi, którego pouczył o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Doręczenie było skuteczne i zamknęło ten etap postępowania, a jednocześnie otwierało bieg terminu tygodniowego do wniesienia zażalenia (art. 394 § 2 oraz art. 394¹ § 2 k.p.c.). Termin ten został uchybiony, ponieważ

czynność dokonana przez powoda ze względu na brak wspomianej już zdolności postulacyjnej nie wywarła skutku. W wyniku działania pełnomocnika z urzędu, Sąd Apelacyjny postanowieniem z 14 czerwca 2006 r. uchylił swoje postanowienie w przedmiocie odrzucenia apelacji, nie oznaczało to jednak konwalidacji wadliwej czynności powoda, tzn. zaskarżenia, a jedynie przedłużyło etap postępowania rozpoczęty doręczeniem postanowieniem z 17 marca 2006 r. Ponieważ ważna czynność zaskarżenia postanowienia wymienionego w poprzednim zdaniu, nie została dokonana przez osobę uprawnioną (byłoby to możliwe tylko w wypadku przywrócenia uchybionego terminu), a w aktach sprawy znajdowało się zażalenie niedopuszczalne, Sąd Apelacyjny postanowieniem z 27 września odrzucił je z tą samą motywacją, jak w postanowieniu z 12 kwietnia 2006 r.

Zażalenie sporządzone przez pełnomocnika nie zawiera merytorycznej argumentacji pozwalającej dopatrzeć się uchybienia w rozstrzygnięciu Sądu Apelacyjnego, dlatego na podstawie art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. podlega oddaleniu.